

взрзайте слѣзте отъ гората, ѣлате въ Климентовото пристанище, и приимете Мариѧ майката на великиѧ Богъ Исуса. (Бѣвоветѣ въ Идолытѣ принуджѧны были отъ Божіѧта сила да разскажѧтъ истинната, тѣй сѣщо, както въ Гергесинската страна кѧмъ Господа выкали: „что намъ и тебе Исуса Сынѣ Божій? тѧ си дошелъ тѣка прѣдъ времето да ны мѣчишъ?“) А народа като чѣлъ дѣмытѣ на Идолытѣ ѹдивилса, и сички са затекли кѧмъ рѣченното пристанище. И тѣ като отишле при кораба, видѣли Божіѧта майка, пріели ѣ сѧ почетъ, и пытали ѣ: какъ ѣ родила Бога, и какъ Го выкѧтъ? и тѧ като имъ разказала сичко подробно за Исуса Христа, сичкитѣ паднѧли и са поклонили роденномѣ отъ Немъ Богѣ; а Немъ като почели, повѣрвали и са кръстили. Тѧ тѣка много чѣдеса направила. На новокръстеннытѣ поставила началникъ и ѹчитель едного отъ дѣрѣжнѧта си. И тѣй като гѧ благословила, рѣкла: „Божіѧта благодать да пребывава на тѣй мѣсто, и на онези,